

SMS > Στην Πάτρα η λειτουργία Συμβουλίου Ένταξης Μεταναστών σταμάτησε το 2014.

> Οι δήμοι
διαμορφώνουν σε
μεγάλο βαθμό το
τοπικό
περιβάλλον μέσα
στο οποίο
λαμβάνει χώρα η
ένταξη, έστω κι
αν δεν έχουν την
σχετική
αρμοδιότητα

Η έρευνα δεν έχει
εστιάσει στο
επίκαιρο ζήτημα
των προσφύγων
από τη Συρία, το
Αφγανιστάν και
αλλού, οι οποίοι
εισήλθαν στην
Ελλάδα μέσω της
Τουρκίας το 2015-
2016. Εβγαίνει
όμως διαρκώς
στην επιφάνεια
κατά τη διάρκεια
της έρευνας.

Γνωριμία με τους συμ- Πολίτες μας από Τρίτες Χώρες

Του **ΜΙΧΑΗΛ
ΒΑΣΙΛΑΚΗ**
(vasilak@pelop.gr)

Τις πολιτικές και τα μέτρα που εφαρμόζουν τέσσερις μεγάλοι δήμοι (ανάμεσα στους οποίους και ο δήμος Πατρέων) για την ένταξη των μελετών μελέτησε το ερευνητικό έργο LOMIGRAS που υλοποίησε το ΕΛΙΑΜΕΠ. Τα στοιχεία της έρευνας παρουσιάζουν, εκτός από το πολιτικό-κοινωνικό-νομικό υπόβαθρο του μεταναστευτικού, και τις χώρες από τις οποίες προέρχονται οι ροές που δέχθηκε η Πάτρα την τελευταία διετία περίπου. Η έρευνα του Ελληνικού Ιδρύματος Ευρωπαϊκής και Εξωτερικής Πολιτικής έχει τίτλο: «Ένταξη των Μεταναστών και η Τοπική Αυτοδιοίκηση στην Ελλάδα: μελέτη σε τέσσερις Δήμους - Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Ηράκλειο και Πάτρα» και υπογράφεται από τους ερευνητές Ντίνα Αναγνώστου και Δημήτρη Σκληπάρη. Με βάση τα στοιχεία που συγκεντρώσαν, το 2015-2016 (δεδομένα Μαρτίου 2016) ο αριθμός των

αδειών που εκδόθηκαν σε Πολίτες Τρίτων Χωρών στην Πάτρα ανήλθε σε 10.315 (οι 4.927 είναι γυναίκες και οι 5.388 άνδρες). Η πολυπληθέστερη ομάδα μεταναστών είναι με διαφορά οι Αλβανοί (8.661) και ακολουθούν οι Ουκρανοί (337) και οι Ινδοί (267). Αν και οι δήμοι δεν έχουν την αρμοδιότητα για την ένταξη των μεταναστών, αποτυπώθηκε -και στην έρευνα του ΕΛΙΑΜΕΠ ότι διαμορφώνουν σε μεγάλο βαθμό το τοπικό περιβάλλον μέσα στο οποίο λαμβάνει χώρα η ένταξη, άλλες φορές ενισχύοντας και άλλες αποδυναμώνοντας τις προοπτικές της. Ένα ενδιαφέρον εύρημα που αφορά στην Πάτρα έχει να κάνει με την παύση λειτουργίας του Συμβουλίου Ένταξης Μεταναστών από τη σημερινή δημοτική αρχή, ως μέσο για την συμμετοχή των μεταναστών στα κοινά. Όπως αναφέρεται στην έρευνα, «η νέα

δημοτική αρχή (υποστηριζόμενη από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, ΚΚΕ) που ανέλαβε μετά τις εκλογές τον ίδιο χρόνο, δεν προχώρησε στη σύσταση ΣΕΜ. Προχώρησε σε αυτή την πράξη προφανώς για να εκφράσει τη διαφωνία της με την άποψη ότι οι μεταναστευτικές πολιτικές μπορούν να διαφοροποιηθούν από τις πολιτικές που απευθύνονται στις υπόλοιπες μη προνομιούχες και φτωχοποιημένες κοινωνικές τάξεις...». Θυμίζουμε ότι ο ρόλος των Συμβουλίων είναι ενημερώνουν τις δημοτικές αρχές για τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι μετανάστες στις περιοχές τους, να παρουσιάζουν προτάσεις δράσεων που στοχεύουν στην ένταξη των μεταναστών στην τοπική αυτοδιοίκηση και στις διαδικασίες διαμόρφωσης πολιτικής, και να βοηθούν τους μετανάστες στην πρόσβασή τους στις περιφερειακές και δημοτικές υπηρεσίες.

Το ΣΕΜ όργανο αλληλοεπίδρασης με την πόλη

Συμπερασματικά, η έρευνα αναφέρει -μεταξύ άλλων- ότι η «θέσπιση των ΣΕΜ από το 2010 καθιέρωσε για πρώτη φορά μια δομή της τοπικής αυτοδιοίκησης που έχει αποκλειστικά αυτόν το σκοπό. Με όλες τις αδυναμίες και τους περιορισμούς της, η δημιουργία του ΣΕΜ σε ένα Δήμο σηματοδοτεί την πρόθεσή του να προωθήσει την ένταξη. Καθιερώνει επίσης και μια πλατφόρμα στην οποία μεταναστευτικοί σύλλογοι μεταφέρουν τα θέματα που τους απασχολούν, και αλληλοεπιδρούν με άλλους ενδιαφερόμενους παράγοντες της πόλης. Αν θεωρήσουμε το ΣΕΜ ως το βασικό πυλώνα των τοπικών πολιτικών ένταξης, τότε ο βαθμός στον οποίο οι αρχές τοπικής αυτοδιοίκησης επιδιώκουν την ένταξη ποικίλει από Δήμο σε Δήμο... Η εγκαθίδρυση ΣΕΜ και η επιδίωξη ρητής και ενεργής πολιτικής

ένταξης μεταναστών ανήκει εξολοκλήρου στην ευχέρεια της εκάστοτε εκλεγμένης Δημοτικής αρχής». Η έρευνα διεξήχθη στους τέσσερις δήμους μεταξύ Ιανουαρίου και Ιουνίου 2016. Περιλάμβανε τη συλλογή και ανάλυση της ισχύουσας νομοθεσίας σχετικά με την τοπική αυτοδιοίκηση και τη μετανάστευση, επίσημα έγγραφα, και ποσοτικά δεδομένα που μας χορηγήθηκαν από το Υπουργείο Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης και από τις Αποκεντρωμένες Διοικήσεις, καθώς επίσης και δεδομένα από τις διοικητικές αρχές των τεσσάρων Δήμων. Επιπλέον, πραγματοποιήθηκαν 48 συνεντεύξεις (8 στην Πάτρα) με εκπροσώπους των εκλεγμένων δημοτικών αρχών, διοικητικούς υπαλλήλους, και εκπροσώπους ΜΚΟ και συλλόγων μεταναστών.

ΧΩΡΑ ΠΡΟΕΛΕΥΣΗΣ	ΠΑΤΡΑ
ΑΙΓΥΠΤΟΣ	50
ΑΛΒΑΝΙΑ	8.661
ΑΡΜΕΝΙΑ	40
ΓΕΩΡΓΙΑ	70
ΙΝΔΙΑ	267
ΚΙΝΑ	50
ΜΟΛΔΑΒΙΑ	248
ΜΠΑΝΓΚΛΑΝΤΕΣ	10
ΝΙΓΗΡΙΑ	30
ΟΥΚΡΑΝΙΑ	337
ΠΑΚΙΣΤΑΝ	43
ΡΩΣΙΑ	123
ΣΥΡΙΑ	9
ΦΙΛΙΠΠΙΝΕΣ	47
ΑΛΛΕΣ	330
ΣΥΝΟΛΟ	10315

Πηγή: Υπουργείο Εσωτερικών (τα στοιχεία δείχνουν τον αριθμό των αδειών στην ευρύτερη περιοχή της Πάτρας και όχι μόνο στον Δήμο Πατρέων)

ΚΑΛΗ ΤΗ ΠΙΣΤΕΙ

Ευθανασία και στην εκπαίδευση

ΟΣΟ ΚΑΛΗ πίστη και να έχεις, δύσκολα μπορείς να εντοπίσεις ένα θετικό κίνητρο στις αποφάσεις του υπουργού Παιδείας, οι οποίες έφτασαν το πρωί της Πέμπτης με τη μορφή δελτίου Τύπου στα δημοσιογραφικά γραφεία. Μόλις τρεις ημέρες πριν από την έναρξη της σχολικής χρονιάς επέλεξε να φέρει τα πάνω κάτω στη λειτουργία των σχολείων, κυρίως των γυμνασίων.

ΦΑΙΝΕΤΑΙ ότι ο κ. Φίλης και οι «αρχιτέκτονες» που τον περιβάλλουν δεν πήραν το μάθημά τους από τα αποτελέσματα των πανελλνίων εξετάσεων, μολονότι την επομένη της ανακοίνωσης των βάσεων έδειξαν να συνειδητοποιούν ότι η εκπαίδευσή μας πάσχει. Κι ενώ κανείς θα περίμενε ότι η ηγεσία του υπουργείου Παιδείας θα προβεί σε ενέργειες ανάνηψης, εκείνη επέλεξε την ευθανασία χωρίς μάλιστα να αφήνει περιθώριο αντίδρασης. Για παράδειγμα, τότε κλήθηκε η πνευματική και η εκπαιδευτική κοινότητα της χώρας να αποφανθεί για το εάν θα πρέπει ή όχι να συμπεριληφθούν τα Αρχαία στα εξεταζόμενα μαθήματα του γυμνασίου στο τέλος της σχολικής χρονιάς. Αυτή αποτελεί μία από τις αλλαγές που ανακοίνωσε ο κ. Φίλης. Προφανώς κανείς από τους ιθύνοντες δεν προβληματίστηκε για το εάν η εν λόγω απόφαση θα συμβάλει στην περαιτέρω υποβάθμιση του συγκεκριμένου μαθήματος. Που, για τον Έλληνα, η διδασκαλία των Αρχαίων δεν θα έπρεπε να συνιστά ένα απλό μάθημα που εξασφαλίζει ένα βαθμολογικό αποτέλεσμα στο μαθητή, αλλά τον βασικό κορμό της εκπαιδευτικής διαδικασίας.

Της **ΜΑΡΙΝΑΣ
ΡΙΖΟΓΙΑΝΝΗ**
rizogianni@pelop.gr

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ δυνατόν σε όλο τον κόσμο να διδάσκεται η γλώσσα είτε ως υποχρεωτικό είτε ως επιλεγόμενο μάθημα κι εμείς σταδιακά να την εξοστρακίζουμε από το ελληνικό σχολείο. Ενδεικτικά, θα αναφέρουμε ότι στα 16 ομόσπονδα κρατίδια της Γερμανίας τα Αρχαία Ελληνικά διδάσκονται ως υποχρεωτικό μάθημα σε 208 Κλασικά Λύκεια, στην Πολωνία λειτουργούν 3 Κλασικά Λύκεια όπου διδάσκεται παράλληλα με την Αρχαία Ελληνική και ο Αρχαίος Ελληνικός Πολιτισμός, στη Μ. Βρετανία, στη Νορβηγία, στο Βέλγιο, στη Γαλλία, στην Ισπανία διδάσκονται ως μάθημα επιλογής. Στη Ρωσία τα Αρχαία Ελληνικά διδάσκονται στο Κρατικό Πανεπιστήμιο Μόσχας Λομονόσοφ, στο Κρατικό Πανεπιστήμιο Ανθρωπιστικών Σπουδών (RGGU) καθώς και στο Πανεπιστήμιο Αγίας Πετρούπολης. Αλλά και στη Νότια Αφρική μαθήματα Αρχαίας Ελληνικής Γλώσσας και Πολιτισμού παραδίδονται στο πανεπιστήμιο της Πρετόρια, στο Κέιπ Τάουν κ.ά. Εμείς τι κάνουμε; Υποβιβάζουμε ως μάθημα τα Αρχαία Ελληνικά, διότι έτσι το θέλουν οι αριστερές ιδεοληψίες που θεωρούν τα αρχαία μία «νεκρή γλώσσα» και εργάζονται συστηματικά με σκοπό να απογυμνώσουν το πιο πλούσιο γλωσσικό σύστημα φέρνοντάς τα στα επίπεδα της μάζας. Σαφώς η ισοπέδωση προς τα κάτω είναι η εύκολη επιλογή και φυσικά εξυπηρετεί την άσκηση ελέγχου σε κάθε τομέα.

«Η ΚΑΛΥΤΕΡΗ άσκηση για την ανάπτυξη της ευφυΐας είναι η μελέτη της ελληνικής γλώσσας. Κάθε λέξη κρύβει μία ιδέα» είχε πει η Γαλλίδα ακαδημαϊκός και ελληνίστρια Ζακλίν Ντε Ρομιγί. Αλλά και ο δημοτικιστής Ι. Κακριδής λίγο μετά την κατάργηση της διδασκαλίας των Αρχαίων από το πρωτότυπο, στο Γυμνάσιο είχε πει: «Η γλώσσα μας αργοπεθαίνει, της λείπει το οξυγόνο, δηλαδή τα Αρχαία. Μόνο όποιος έχει διδαχθεί τα Αρχαία μπορεί να γράφει και να μιλά σωστά την νεοελληνική δημοτική». Στις μέρες μας κλείσαμε εντελώς τη σπύρδα του οξυγόνου και γι' αυτό φτάσαμε πλέον να συνεννοούμαστε μεταξύ μας με συντομογραφίες, με αποτέλεσμα το «όμορφο σαββατοκύριακο» να έχει μετατραπεί σε «καλό ΣΚ». Δεν λέω, η ταχύτητα και η ευκολία είναι απολύτως λογικό να επιδιώκονται, δεδομένων των φρενήρων ρυθμών της σύγχρονης ζωής μας. Το να ακρωτηριάζεται και υποβαθμίζεται όμως η μητρική μας γλώσσα χάριν πρακτικής ευκολίας δεν θα έπρεπε να το ανεχόμαστε, καθώς μαζί της ακρωτηριάζεται και υποβαθμίζεται το πνεύμα και η ψυχή μας.